

מסכת מכשירין

פרק ו משנה ח

חלב האשה מטמא לרצון ושללא לרצון, וחלב הבהמה אינו מטמא אלא לרצון. אמר רבי עקיבא, קל וחומר הדברים. מה אם חלב האשה שאינו מיוחד אלא לקטנים, מטמא לרצון ושללא לרצון, חלב הבהמה שהוא מיוחד לקטנים ולגדולים, אינו דין שיתטמא לרצון ושללא לרצון. אמרו לו, לא, אם טמא חלב האשה שללא לרצון, שדם מגפתה טמא, יטמא חלב הבהמה שללא לרצון, שדם מגפתה טהור. אמר להם, מחמיר אני בחלב מבדם, ששהחולב לרפואה, טמא, והמקיז לרפואה, טהור. אמרו לו, סלי זיתים וענבים יוכיחו, ששהמשקים היוצאים מהן לרצון, טמאים, ושללא לרצון, טהורים. אמר להן, לא, אם אמרתם בסלי זיתים וענבים, שתחלתן אכל וסופן משקה, תאמרו בחלב שתחלתו וסופו משקה. עד כאן היתה תשובה. אמר רבי שמעון מכאן ואילך ה'ינו משיבין

לִפְנֵי, מִי גִשְׁמִים יוֹכִיחוּ, שֶׁתַּחֲלֶתָּן וְסוֹפָן מִשְׁקָה וְאֵינָן מִטְמְאִין
אֱלֹא לְרִצּוֹן. אָמַר לָנוּ, לֹא, אִם אֲמַרְתֶּם בְּמִי גִשְׁמִים, שֶׁאֵין רָכוֹן
לָאָדָם, אֱלֹא לְאַרְצוֹת וְלֵאִילָנוֹת, וְרַב הַחֶלֶב, לָאָדָם: